

sesti enintään 12,300 markkaa pankin varoista, kuitenkin edellyttäen, että kaupunki kustansi Nikolainkadun jalkakäytävän asfaltoimisen ja uudestaanrakentamisen, minkä ohessa pankkivaltuusmiehet lähettivät harkittavaksi erään tarjouksen rauta-aitauksen toimittamisesta mainitussa ehdotuksessa mainittua huokeampaan hintaan. Asiaa lopullisesti esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti¹⁾ myöntyen pankkivaltuusmiesten esitykseen antaa rakennuskonttorille tehtäväksi panna paikan kuntoon kyseisen ehdotuksen mukaisesti; rahatoimikamarille annettiin tehtäväksi tutkia kaupunginvaltuustolle lähetetty hankintatarjous.

Kaupungin maatilain metsänhakkuus suunnitelma. Kaupungininsinöörin aloitteesta ja rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti²⁾ valtuuttaa kamarin antamaan metsänhoitajan tutkia, selvittää ja mikäli tarpeelliseksi katsottiin kartoittaa sekä tarkoitukseenmukaista hakkuuta silmällä pitäen jakaa kaupungin maatilain metsät.

B. Kaupungin irtainta omaisuutta ja rahatointa koskevat asiat.

Kaupunginkassan tilaa valaiseva taulukko. Rahatoimikamarin kaupunginvaltuustolle lähettämä taulukko, josta kävi selville kaupunginkassan tila joulukuun 31 p:nä 1883, ei antanut³⁾ valtuustolle aihetta toimenpiteisiin.

Kaupunginkassan katsastus. Kaupunginkassan katsastusmiehiksi kaupunginvaltuusto valitsi⁴⁾ vtt af Lindforsin ja Kullhemmin sekä heidän varamiehekseen vtn Eskolinin.

Kaupungin irtaimen omaisuuden katsastus. Kaupungin irtaimen omaisuuden katsastusmiehiksi valtuusto valitsi⁴⁾ vtt Steniuksen ja Pontánin sekä heidän varamiehekseen vtn Wecksellin.

Kaupungin vuoden 1883 tilien tarkastus. Tilintarkastajain kaupungin vuoden 1883 tilien tarkastuksesta antaman kertomuksen⁵⁾ ynnä rahatoimikamarin sen johdosta antaman selityksen⁵⁾ saavuttua valtuustolle tämä päätti⁶⁾ antaa valiokunnalle, johon kuuluivat vtt Laurell, Charpentier ja Dittmar, tehtäväksi antaa lausunnon tilintarkastuskertomuksesta. Valiokunnan annettua lausuntonsa valtuusto sen mukaisesti myönsi⁷⁾ rahatoimikamarille ja kaupungin muille virastoille ja virkamiehille täyden vastuuvapauden kaupungin rahatoimen hoidosta vuonna 1883.

Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ja Marian turvakodin tilien tarkastus. Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ja Marian turvakodin vuoden 1883 tilien tarkastajain puoltolauseen mukaisesti kaupunginvaltuusto myönsi⁸⁾ mainittujen laitosten johtokunnalle ja taloudenhoitajalle vastuuvapauden niiden varain hoidosta puheena olevana vuonna.

Kaupunginvaltuuston tarverahain tilitys. Kaupunginvaltuuston sihteeri jätti valtuustolle laatimansa valtuuston vuoden 1883 tarverahain tilit, joiden mukaan menojen määrä oli yhteensä 4,070: 96 markkaa; talousar-

¹⁾ Valt. pöytäk. 7 p. lokak. 2 §. — ²⁾ S:n 12 p. helmik. 11 §. — ³⁾ S:n 18 p. maalisk. 8 §. — ⁴⁾ S:n 8 p. tammik. 3 §. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 12. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 27 p. kesäk. 1 §. — ⁷⁾ S:n 23 p. syysk. 1 §. — ⁸⁾ S:n 16 p. heinäk. 3 §.

vioon merkityn tarverahamäärärahan ylitys oli 470: 96 markkaa. Valtuusto hyväksyi ¹⁾ tilityksen.

Uusien viertotieobligatioiden antaminen. Sen johdosta että Helsingin kaupungin viertotieobligatioita koskevan ohjesäännön mukaan helmikuun 1 p:nä 1885 lunastamatta olevat sarjat C ja D mainittuja obligatioita oli vaihdettava uusiin, joissa oli talongit kymmeneksi lähinnä seuraavaksi vuodeksi, rahatoimikamari esitti kaupunginvaltuustolle, että uudet obligatiot asetettaisiin 100 markalle ja ne allekirjoittaisi kamarin puheenjohtaja ja varmentaisi kamarin sihteeri sekä että korkolippuihin tulisi puheenjohtajan litografoitu nimikirjoitus. Valtuusto hyväksyi ²⁾ kamarin esityksen siten muutettuna, että uudet obligatiot samoin kuin aikaisemminkin asetettaisiin sekä 50 että 100 markalle.

Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ja Marian turvakodin johtokunnalle myönnetty lupa kiinnityslainan ottamiseen. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto oikeutti ³⁾ Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ja Marian turvakodin johtokunnan ottamaan Marian turvakodin omistamien Ison Robertinkadun varrella sijaitsevien tonttien n:ot 12 ja 14 rakennuttamista varten enintään 130,000 markan suuruisen lainan kiinnitystä vastaan Sedmigradskyn pientenlastenkoulun kiinteistöihin.

Veronkantoaikojen määrääminen. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto hyväksyi ⁴⁾ kamarin toimenpiteen määrätä vuoden 1883 kunnallisverojen ensimmäisen kantokauden alkavaksi toukokuun 19 p:nä ja jatkuvaksi kuukauden loppuun sekä kamarin ehdotuksen, että jälkimmäisen kantokauden tuli alkaa syyskuun alkupuoliskolla.

Kaupungin veronkantotoimen järjestäminen. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1882 kehoittanut ⁵⁾ rahatoimikamaria laatimaan täydellisen ehdotuksen kaupungin veronkantotoimen järjestämiseksi ja sen ohessa antamaan lausunnon verojäämien perimistävästä. Tämän johdosta kamari neuvoteluaan kaupunginkamreerin kanssa ja erityisen valiokunnan valmisteltua määrättyjä tämän asian osia vuonna 1884 antoi valtuustolle sitä koskevan esityksen ⁶⁾. Kamari käsitteli siinä erikseen tuulaaki-, liikenne- ja mittausmaksujen, kaupungin vesijohtoveden kulutusmaksujen sekä taksoitettujen verojen kantoa. Esitys päättyi ehdotukseen, että valtuusto päättäisi:

1) anoa päätullihallitukselta toimenpidettä sellaisen järjestelyn aikaansaamiseksi, että kaupungin tullikamari saisi hoidettavakseen tuulaaki-, liikenne- ja mittausmaksujen maksuunpanon ollen velvollinen kuukausittain suorittamaan rahatoimikonttoriin kaupungille niistä tulevan saatavan lähinnä edelliseltä kuukaudesta ja neljännesvuosittain tilittämään annetut varat, jota vastoin kaupunki korvaisi valtiolle siitä johtuvat tullikamarin työn lisääntymisestä aiheutuvat menot valtion ja kaupungin viranomaisen kesken tehtävän sopimuksen mukaisesti;

2) että ne vedenottajat, jotka eivät kuulutettuna kantokautena eivätkä kahdeksan päivän kuluessa sen jälkeen maksaneet kulutusmaksujaan, olivat velvolliset maksamaan ne 5 %:n korotuksiin, jos korotus siten nousi vähintään 2 markkaan, mutta muuten 2 markan korotuksiin, ja elleivät he huolimatta saamastaan uudesta kehoituksesta täyttäneet mainittua velvollisuutta, alistumaan siihen, että vesijohto heiltä suljettiin, että edelleen määräys tästä korotuksesta oli merkittävä sekä vedenkulutusmaksujen

¹⁾ Valt. pöytäk. 29 p. tammik. 17 §. — ²⁾ S:n 27 p. kesäk. 7 §. — ³⁾ S:n 11 p. marrask. 5 §. — ⁴⁾ S:n 13 p. toukok. 8 §. — ⁵⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 229. — ⁶⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 4.

maksulippuun että myös sen jälkeen tehtäviin tai uudistettaviin tällaista kulutusta koskeviin sopimuskirjoihin, samoin kuin että jäämäluetteloihin merkityt vedenkulutusmaksut korotuksineen oli kannettava rahatoimikamarin palvelukseen ottaman kantomiehen toimesta;

3) sikäli kuin asia kuului valtuustolle ryhtyä toimenpiteisiin rahatoimikamarin ohjesäännön 13 §:n toisen momentin muuttamiseksi siten, että kunnallisveroja kannettaessa verolipun mukaan kantokautena maksettavaksi erääntyneen rahamäärän tuli olla maksettu viimeistään kahdeksan päivän kuluessa kantokauden päättymisestä sen uhalla, että muussa tapauksessa sekä verolipun koko maksamaton määrä heti sen jälkeen maksettavaksi langenneena että myös, jos mainittu määrä oli suurempi kuin 20 markkaa, kaupunginkassaan tuleva 5 %:n korotus oli merkittävä jäämäluetteloon ja perittävä maksuvelvolliselta; sekä

4) valtuuttaa rahatoimikamarin tekemään paikkakunnalla toimivan pankkilaitoksen kanssa sopimuksen siitä, että verovelvolliset saivat suorittaa kunnallisveronsa myöskin pankkiin.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ hyväksyä edellä mainitut ponnet n:ot 1, 2 ja 4, jota vastoin ponsi n:o 3 hylättiin.

Vastauksessaan kaupunginvaltuuston ponnen n:o 1 mukaisesti laadittuun esitykseen päätullihallitus lausui, että asian silloisessa vaiheessa ei voitu ryhtyä mihinkään toimenpiteeseen, mutta että hallitus siinä tapauksessa, että tullikamari asiasta käytyjen neuvottelujen jälkeen, jotka kaupungin viranomaisten tuli panna alulle, havaittiin suostuvaiseksi ottamaan tehtäväkseen tuulaaki-, liikenne- ja mittausmaksujen kanto ja erinäiset siihen liittyvät hankaluudet voitiin poistaa, aikanaan tuli antamaan ehdotukselle sen siten muutetussa muodossa sen kannatuksen, jonka se epäilemättä voi ansaita.

Tämän osan asiaa kaupunginvaltuusto sen jälkeen lähetti ²⁾ rahatoimikamariin, jonka tullikamarin kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen tuli antaa valtuustolle asiasta lausunto ja ehdotus.

Marketenttien velvollisuus suorittaa kunnallisveroja. Suomenlinnan marketentin N. N. Semenoffin anottua, että hänet vapautettaisiin suorittamasta kunnallisveroja kaupungille, ja mainitun linnoituksen komendantin sen yhteydessä esitettyä, että sikäläiset marketentit yleensä selitettäisiin vapaiksi tällaisesta verovelvollisuudesta, joista asioista kaupunginvaltuusto vuonna 1883 oli antanut ³⁾ lausunnon, senaatti vuonna 1884 lausui, että marketentti Semenoff, joka oli ollut kauppiana kirjoissa Helsingissä ja myynyt kauppatavaroita muillekin kuin sotilashenkilöille, oli velvollinen suorittamaan kaupungille veroa, jota vastoin ne henkilöt, jotka ainoastaan linnoituksessa harjoittivat marketentin ammattia ja yksinomaan palvelivat sinne sijoitettua sotaväkeä hankkien sille tarpeellisia tarveaineita, eivät olleet velvolliset osallistumaan kaupungin menojen peittämiseen.

Asia ei antanut ⁴⁾ valtuustolle aihetta enempiin toimenpiteisiin.

Ulkomaisten kauppahuoneiden asiamiesten valvonta. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1880 lähettänyt ⁵⁾ rahatoimikamariin vtn Eskolinin vireille paneman ehdotuksen ulkomaisten kauppahuoneitten matkustavien asiamiesten maksettaviksi säädettyjen suostunta- ja vaivaismaksujen suorittamisen valvonnan tehostamisesta. Kamarin annettua vuonna 1884

¹⁾ Valt. pöytäk. 12 p. helmik. 16 §. — ²⁾ S:n 13 p. toukok. 3 §. — ³⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 298 ja seur. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 27 p. kesäk. 3 §. — ⁵⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 147.

asiasta lausunnon valtuusto kamarin siinä esittämän ehdotuksen mukaisesti antoi ¹⁾ puheena olevan aloitteen raueta.

Verotusluetteloiden painattaminen. Vtn Schybergsonin kirjallisesti tekemän esityksen, että kaupungin vuoden 1885 talousarvioon merkittäisiin arviolta 1,000 markan suuruinen määräraha kunnallisverotusta koskevien luetteloiden ja tutkijalautakunnan niihin kenties tekemien oikaisujen painattamista varten, kaupunginvaltuusto lähetti ²⁾ talousarviovaliokuntaan. Tämän talousarviomietinnössään ³⁾ puollettua esityksen hyväksymistä valtuusto talousarvion järjestelyssä merkitsi ⁴⁾ kyseistä tarkoitusta varten mainitun vuoden talousarvioon 1,000 markan suuruisen määrärahan.

Lyhennysluetteloiden tarkastus. Sen jälkeen kun maistraatti oli jättänyt kaupunginvaltuuston tarkastettaviksi maksamatta jätettyjen vuoden 1882 henkirahojen sekä vuosien 1881 ja 1882 suostuntaverojen lyhennysluettelot, valtuusto antoi ⁵⁾ näiden luetteloiden tarkastuksen tehtäväksi valiokunnalle, johon kuuluivat vt Eskolin sekä kanslianeuvos C. G. Borg ja tehtailija R. Th. Heimberger. Valiokunnan lausunnossaan esittämän ehdotuksen mukaisesti valtuusto sen jälkeen päätti ⁶⁾ merkityttä mainittuihin luetteloihin todistuksen siitä, ettei kaupunginvaltuustolla ollut tietoa niihin [sisältyvien henkilöiden oleskelupaikkakunnasta 11 nimeltä mainittua ja tiettävästi kaupungissa asuvaa henkilöä lukuun ottamatta.

Maksamattoman tontinhinnan anteeksiantaminen. Vasta perustetun Helsingin kaupunkilähetys nimisen yhdistyksen johtokunta anoi kaupunginvaltuustolta, että valtuusto antaisi anteeksi yhdistyksen ostaman Merimieskadun varrella sijaitsevan vuokratontin ja talon n:o 29 kauppahinnan maksamatta olevan osan, 2,711: 91 markkaa, korkoineen lokakuun 11 p:stä 1883 lukien. Lähetettyään ⁷⁾ asian rahatoimikamariin valtuusto kamarin lausunnon mukaisesti myönsi ⁸⁾ kaupunkilähetykselle viiden vuoden lykkäyksen mainitun tontin kauppahinnan sinä aikana maksettaviksi erääntyvien erien suorittamiseen nähden ja edelleen vapautuksen korkojen suorittamisesta kauppahinnan maksamattomalle osalle samalta ajalta. Sen lisäksi valtuusto niinikään kamarin ehdotuksesta päätti näiden viiden vuoden kuluttua, jos yhdistys silloin uudisti anomuksensa, ottaa sen uudelleen käsiteltäväkseen.

Kaisaniemen ravintolan vuokrasopimuksen purkamisesta maksamatta jääneen rahamäärän poistaminen tileistä. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 lähettänyt ⁹⁾ valiokuntaan rahatoimikamarin tiedustelun, saiko maksamattoman loppuerän siitä rahamäärästä, joka ravintoloitsija A. Winterrin olisi tullut suorittaa hyvytykseksi kaupungille siitä, että hänet vuonna 1878 oli vapautettu Kaisaniemen ravintolan vuokrasopimuksesta, poistaa kamarin tileistä. Valiokunnan annettua asiasta mietintönsä ¹⁰⁾ valtuusto, joka katsoi selville käyneen, että kaupungin saatavaa ei ollut lain määräämän ajan kulussa oikeuden kautta peritty, mikä laiminlyönti jäi kamarin silloisen puheenjohtajan syyksi, kuitenkin päätti ¹¹⁾ ottaen huomioon, että kamarille oli myönnetty vastuuvapaus rahatoimen hoidosta, myöntää kamarille luvan kyseisen rahamäärän poistamiseen tileistä.

¹⁾ Valt. pöytäk. 23 p. syysk. 16 §. — ²⁾ S:n 9 p. jouluk. 1 §. — ³⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 19. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 7 §. — ⁵⁾ S:n 27 p. kesäk. 17 §. — ⁶⁾ S:n 25 p. marrask. 2 §. — ⁷⁾ S:n 26 p. helmik. 10 §. — ⁸⁾ S:n 18 p. maalisk. 11 §. — ⁹⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 300. — ¹⁰⁾ Mietintöä ei ole löydetty. — ¹¹⁾ Valt. pöytäk. 29 p. tammik. 18 §.

Torikaupan taksat ja järjestyssäännöt. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 anonut ¹⁾ maistraatin toimenpidettä läänin kuvernöörin vahvistuksen hankkimiseksi erinäisille valtuuston hyväksymille sekä vakinaisten torimyyntipaikkain että markkinakojujen ja -pöytien taksoille. Kuvernöörin kuitenkin kieltäydyttyä vahvistamasta mainittuja taksoja ja järjestyssäntöjä valtuusto vuonna 1884 antoi ²⁾ valiokunnalle, johon kuuluivat vtt Elving, Borenius ja Wegelius, tehtäväksi antaa lausunnon kysymyksestä, oliko kuvernöörin päätöksestä valitettava. Valiokunnan ehdotuksesta valtuusto sen jälkeen päätti ³⁾ valittaa päätöksestä senaattiin ja samalla valtuuttaa sihteerinsä jättämään senaattiin valituskirjelmän valiokunnan laatimassa muodossa.

Vuoden 1883 koiraveron. Maistraatin esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ⁴⁾ aktuaari A. Grönholmille 25 markan palkkion vuoden 1883 koiraveron kannosta.

Hyvitys lakkautetuista perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenteista sekä maistraatin ja raastuvanoikeuden uusi palkkaussääntö. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 kehoittanut ⁵⁾ rahatoimikamaria ryhtymään niiden maistraatin ja raastuvanoikeuden jäsenen kanssa, jotka nauttivat perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosentteja, neuvotteluihin hyvityksen hankkimiseksi heille kaupunginkassasta heinäkuun 24 p:nä 1883 lakkautetusta mainitunlaatuisesta tulosta, sekä sen jälkeen antamaan valtuustolle maistraatin ja raastuvanoikeuden täydellisen palkkaussääntöehdotuksen. Tämän johdosta kamari suoritettuaan loppuun neuvottelut pormestarien ja raatimiesten kanssa vuonna 1884 teki valtuustolle kaksi esitystä asiasta. Toinen näistä koski toisaalta rahatoimikamarin valtuuttamista määräämään maksettavaksi kunnallispuormestari O. L. Palmgrenille, jonka kanssa ei oltu voitu sopia hyvityksen määrästä, korvaukseksi hänen menettämistään perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenteista mainitulta vuodelta pöytärahoja 3,000 markkaa, toisaalta yhden maistraatin kunnallisraatimiehenviran lakkauttamista, mistä asiasta tehdään erikseen selvää ⁶⁾ tässä kertomuksessa. Toisessa esityksessä, johon liittyi maistraatin ja raastuvanoikeuden puheenjohtajain ja jäsenten palkkaussääntöehdotus, kamari esitti, että valtuusto puolestaan hyväksyisi ja toimittaisi vahvistettavaksi mainitun ehdotuksen ja edellyttäen, että alla mainitut maistraatin ja raastuvanoikeuden jäsenet luopuivat oikeudestaan vaatia korvausta menettämistään perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenteista ja muuten hyväksyivät uuden palkkaussäännön, päättäisi myöntää oikeuspuormestari J. G. Sohlmanille ja kunnallispuormestari A. F. Liljerosille kummallekin 2,000 markan suuruisen vuotuisen henkilökohtaisen lisämäärärahan sekä oikeusraatimiehille C. Hidströmille, E. Berghille ja F. A. Åkerbergille kullekin 500 markan suuruisen vuotuisen henkilökohtaisen lisämäärärahan niin kauan kuin he pysyivät silloisissa toimissaan, samoin taata oikeusraatimiehille E. Öhmanille ja B. O. Steniukselle kummallekin 500 markan suuruisen vuotuisen henkilökohtaisen määrärahan, kunnes heidän uuden palkkaussäännön mukaan nauttimansa palkka nousi 8,000 markkaan, sekä, ellei valtuusto hyväksynyt kamarin edellä mainittua esitystä pöytärahain myöntämisestä kunnallispuormestari O. L. Palmgrenille, myöntäisi hänelle 2,000 markan suuruisen vuotuisen henkilökohtaisen

¹⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 294. — ²⁾ Valt. pöytäk. 26 p. helmik. 9 §. — ³⁾ S:n 18 p. maalisk. 13 §. — ⁴⁾ S:n 29 p. tammik. 8 §. — ⁵⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 301. — ⁶⁾ Ks. s. 40.

määrärahan, niin kauan kuin hän oli pormestarinvirassaan. Kaupunginvaltuusto lähetti¹⁾ nämä esitykset valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Borenius, Nybom ja Kullhem ja jonka myös tuli antaa lausunto valtuustossa vireille pannusta ehdotuksesta, joka koski määrärahan myöntämistä sijaisten palkkaamiseksi puheena olleisiin virastoihin kesäkuukausien ajaksi.

Valiokunta antoi sen jälkeen kolme mietintöä asioista, jotka oli lähetetty sen käsiteltäviksi. Eräässä²⁾ näistä, josta tässä kertomuksessa tehdään selvää³⁾ toisessa yhteydessä, valiokunta lausui mielipiteensä edellä mainitusta yhden maistraatin kunnallisraatimiehenviran lakkauttamista koskevasta kysymyksestä. — Muista mietinnöistä toinen⁴⁾ käsitteli rahatoimikamarin laatimaa ehdotusta maistraatin ja raastuvanoikeuden palkkaussäännöksi sekä maistraatin ja raastuvanoikeuden jäsenten paitsi kunnallisormestari Palmgrenin henkilökohtaisiksi palkanlisäyksiksi. Valiokunnan tässä mietinnössä esittämän ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto palautti⁵⁾ asian kamariin kehoittaen tätä laatimaan kaikki kaupungin palkannauttijat käsittävän lopullisen palkkaussäännön ehdotuksen huomioon ottaen, että tällöin tarkoin erotettiin ne osat, joilta palkkaussääntö oli alistettava senaatin vahvistettavaksi, sekä että pormestarien ja raatimiesten palkkaetujen tuli koskea näistä ainoastaan niitä, jotka oli nimitetty tai nimitettiin mainittuihin virkoihin vuoden 1884 tammikuun 1 p:n jälkeen. Sen ohessa valtuusto päätti hankkia kamarilta lausunnon kysymyksestä, oliko uuteen palkkaussääntöön otettava määräraha sijaisten palkkaamiseksi maistraattiin ja raastuvanoikeuteen kesäkuukausien ajaksi, jotta mainittujen virastojen jäsenet ja notaarit voisivat saada jonkin verran lomaa kesän aikana. — Kolmannessa mietinnössään⁶⁾, joka koski kunnallisormestari Palmgrenille suoritettavaa korvausta hänen menettämistään perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenteista, valiokunta puolsi rahatoimikamarin edellä mainittua ehdotusta, että pormestari Palmgrenille myönnettäisiin pöytärahoja 3,000 markkaa kuluvalta vuodelta. Valtuusto hyväksyi⁷⁾ tämän ehdotuksen ja merkitsi myöskin⁸⁾ vuoden 1885 talousarvioon edellä mainitun määrän pöytärahoja.

Myöhemmin läänin kuvernööri vaati kaupunginvaltuuston lausuntoa kunnallisormestari Palmgrenin valituksesta, joka kohdistui hänelle tulevaa kyseisten prosenttien korvausta koskevaan valtuuston päätökseen. Valtuusto lähetti⁹⁾ asian samaan valiokuntaan, joka aikaisemmin oli tätä kysymystä käsitellyt, mutta sen lausunto ei saapunut valtuustolle kertomusvuoden kuluessa.

Rahatoimikamarikaan ei kertomusvuoden kuluessa antanut lausuntoja sen käsiteltäviksi lähetetyistä asioista.

Raastuvanoikeuden nuorempien oikeusraatimiesten palkkaus. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 lähettänyt¹⁰⁾ valiokuntaan raastuvanoikeuden nuorempien oikeusraatimiehenvirkain palkkaetuja koskevan yhteisen raastuvanoikeuden esityksen¹¹⁾. Valiokunnan lausunto, jota ei ole liitetty valtuuston pöytäkirjoihin, annettiin vuonna 1884, ja valtuusto hyväksyi¹²⁾

¹⁾ Valt. pöytäk. 13 p. toukok. 11 ja 12 §. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 13. — ³⁾ Ks. s. 40. — ⁴⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 14. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 23 p. syysk. 2 §. — ⁶⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 15. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 23 p. syysk. 3 §. — ⁸⁾ S:n 29 p. jouluk. 7 §. — ⁹⁾ S:n 9 p. jouluk. 6 §. — ¹⁰⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 301. — ¹¹⁾ Esitystä ei ole liitetty kaupunginvaltuuston pöytäkirjoihin, eikä sen konseptiakaan ole voitu löytää raastuvanoikeuden arkistosta. — ¹²⁾ Valt. pöytäk. 29 p. tammik. 19 §.

sen. Kun nuorempien oikeusraatimiesten palkat kaupungin vuoden 1885 menosäännössä ovat samat kuin vuoden 1884 menosäännössä, ei näihin palkkaetuihin ainakaan palkkamäärien suhteen näytä tehdyn mitään muutosta.

Raastuvanoikeuden v. t. oikeusraatimiehen palkkio. Yhteisen raastuvan-oikeuden esityksestä kaupunginvaltuusto määräsi ¹⁾ raastuvanoikeudessa avoinna olevaa oikeusraatimiehevirkkaa toistaiseksi hoitavan viransijaisen palkkion 200 markaksi kuukaudessa.

Raastuvanoikeuden kaupunginpalvelijain palkankorotus. Raastuvan-oikeuden toisen ja kolmannen osaston kaupunginpalvelijain J. A. Forse-liuksen, J. F. Hellströmin, A. W. Nybergin ja A. F. Fagerholmin tekemän palkankorotusanomuksen kaupunginvaltuusto ensin lähetti ²⁾ talous-arviovaliokuntaan. Tämän ehdotuksesta asia myöhemmin lähetettiin ³⁾ rahatoimikamariin käsiteltäväksi kaikkien kaupungin palkansaaajain täydellisen palkkaussäännön laatimista koskevan kysymyksen yhteydessä.

Nuoremman kaupunginkirjanpitäjän palkankorotus. Rahatoimikamari esitti, että nuoremman kaupunginkirjanpitäjän palkka vuoden 1885 alusta korotettaisiin 2,500 markasta 3,000 markkaan vuodessa, mikä määrä viiden vuoden virantoimituksen jälkeen edelleen kohoaisi 20 % eli 600 markkaa, ja ilmoitti tämän mukaisesti merkinneensä vuoden 1885 talous-arvioehdotukseen mainitun palkan 3,000 markkaan korotettuna. Kaupunginvaltuusto pani ⁴⁾ asian ensin pöydälle ottaakseen sen käsiteltäväkseen sen mietinnön yhteydessä, jonka kamari tuli antamaan yleisestä, kaupungin kaikki palkansaaajat käsittävästä palkkaussäännöstä. Talousarviota järjesteltäessä valtuusto kuitenkin talousarviovaliokunnan mietinnössä ⁵⁾ esitetyn ehdotuksen mukaisesti päätti ⁶⁾ korottaa nuoremman kaupunginkirjanpitäjän vuosipalkan 3,000 markkaan, toistaiseksi kuitenkin vain vuodeksi 1885, ja myöhemmin käsitellä kysymyksen ehdotetusta ikälisäyksestä.

Elintarpeiden tarkastusaseman johtajan palkkaus. Terveystoimikunnan esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ⁷⁾, että elintarpeiden tarkastusaseman vasta valitulle johtajalle filosofianlisensiaatti A. O. Aschamille, joka omalla kustannuksellaan oleskeli ulkomailla tutkiakseen sellaisten tarkastusasemain järjestelyä ja hoitoa, oli laskettava palkka siitä päivästä lukien, jolloin valtuusto valitsi ⁸⁾ hänet aseman johtajaksi.

Vakanssisäästämaksujen suorittaminen siviilivirkakunnan leski- ja orpokassalle. Siviilivirkakunnan leski- ja orpokassan johtokunnan ensimmäinen kamreeri, tihtori N. K. Nordenskiöld oli kaupungin ja mainitun kassan välisiä tilejä vastaan huomauttanut, että vuosina 1877 ja 1878 oli väärin maksettu eräitä avoinna olevia virkoja hoitaville sijaisille palkkioita leski- ja orpokassalle kuuluvista samojen virkojen vakanssisäästöistä. Senaatti, jonka tutkittavaksi asia oli alistettu, velvoitti vuonna 1884 rahatoimikamarin suorittamaan kaupungin varoista kassalle muistutuksen aiheena olleet rahamäärät, yhteensä 17,600 markkaa, minkä kamari tekikin. Koska kuitenkin vuoden 1878 jälkeenkin avoinna olevien virkain suhteen oli noudatettu samaa menettelyä kuin aikaisemmin ja leski- ja orpokassalla siis oli oikeus saada ne varat, jotka kaupunki vuodesta 1879 lähtien oli pidättänyt maksetuista vakanssisäästöistä, kamari esitti, että

¹⁾ Valt. pöytäk. 18 p. maalisk. 3 §. — ²⁾ S:n 27 p. kesäk. 12 §. — ³⁾ S:n 9 p. jouluk. 13 §. — ⁴⁾ S:n 11 p. marrask. 9 §. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 19. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 7 §. — ⁷⁾ S:n 11 p. marrask. 7 §. — ⁸⁾ Ks. s. 43.

kaupunginvaltuusto valtuuttaisi sen määräämään kassalle maksettavaksi sille täten syntyneen saatavan kaupungilta, joka kamarin laskelmien mukaan nousi 9,266: 60 markkaan. Tähän valtuusto myöntyi¹⁾.

Huoneiden vuokraaminen tilapäistä sotilasmajoitusta varten. Majoituslautakunta lähetti kaupunginvaltuustolle hyväksyttäväksi ravintoloitsija J. G. Haglundin kanssa tekemänsä sopimuksen, jonka mukaan tämä kesäkuun 1 p:stä lukien 1,600 markan vuosivuokrasta luovutti hotellistaan 3 huonetta sotilashenkilöille, joilla tilapäisesti kaupungissa oleskellessaan oli oikeus majoitukseen. Valtuusto hyväksyi²⁾ tämän sopimuksen.

Majoitustariffien vahvistamisen kiirehtiminen. Koska kaupunginvaltuuston vuonna 1883 hyväksymää vuokravuoden 1884—85 majoitustariffia³⁾ ei vielä ollut vahvistettu ja koska senaatin määräämä luontoismajoitusta koskevien tilausten sisäänjättöaika, nimittäin ennen helmikuun loppua, oli hankala sikäli, että melkein kaikki tällaisia huoneistoja koskevat sopimukset oli samaan aikaan joko irtisanottava tai uudistettava, majoituslautakunta anoi kaupunginvaltuustolta toimenpidettä sekä mainitun tariffin että yleensä majoitustariffien vahvistamisen jouduttamiseksi. Tämän johdosta valtuusto päätti⁴⁾ anoa läänin kuvernööriltä, että kuvernööri sekä kiirehtisi mainitun vuokravuodeksi 1884—85 laaditun tariffin vahvistamista että myös ryhtyisi toimenpiteisiin, jotta vahvistetut majoitustariffit vastedes joka vuosi saatettaisiin majoituslautakunnan tietoon tammikuun kuluessa.

Vastaukseksi tähän kuvernööri ilmoitti⁵⁾ jo aikaisemmin ryhtyneensä kaikkiin hänelle kuuluviin toimenpiteisiin asian saattamiseksi nopeaan ratkaisuun sekä että kaupunginvaltuuston toivoma tariffin vahvistamisen määräaika oli sisällytetty uuden majoitusohjesäännön ehdotukseen.

Vuokravuoden 1885—86 majoitustariffi. Läänin kuvernöörin vaadittua kaupunginvaltuustolta ehdotusta vuokravuoden 1885—86 majoitustariffiksi valtuusto lähetti⁶⁾ asian majoituslautakuntaan. Tämä laati sen jälkeen ehdotuksen mainitun vuokravuoden majoitustariffiksi, jonka valtuusto sellaisenaan hyväksyi⁷⁾.

Majoitustariffiehdotus käsitti seuraavat luontoismajoituksen korvaukset:

Vastaava luokka siviilivirassa	A r v o	Kuukaudelta, Smk.	Vuodelta, Smk.
II.	Nainut kenraali	375:—	4,500:—
»	Naimaton kenraali	334:—	4,008:—
III.	Nainut kenraaliluutnantti	300:—	3,600:—
»	Naimaton kenraaliluutnantti	267:—	3,204:—
IV.	Nainut kenraalimajuri	267:—	3,204:—
»	Naimaton kenraalimajuri	229:—	2,748:—
V.	Nainut esiuupseeri, joka on rykmentinpäällikkö tai nauttii rykmentinpäällikön oikeuksia	233:—	2,796:—
»	Naimaton s:n s:n	200:—	2,400:—
VI—VIII.	Nainut eversti, everstiluutnantti tai majuri, joka ei nauti edellä mainittuja oikeuksia	158:—	1,896:—
»	Naimaton s:n s:n	125:—	1,500:—

1) Valt. pöytäk. 3 p. kesäk. 7 §. — 2) S:n 13 p. toukok. 6 §. — 3) Ks. 1879—83 kert. s. 306. — 4) Valt. pöytäk. 12 p. helmik. 12 §. — 5) S:n 18 p. maalisk. 1 §. — 6) S:n 27 p. kesäk. 10 §. — 7) S:n 23 p. syysk. 13 §.

Vastaava luokka siviilivirassa	Arvo	Kuukaudelta, Smk.	Vuodelta, Smk.
IX—X.	Nainut kapteeni tai alikapteeni	120:—	1,440:—
»	Naimaton s:n s:n	84:—	1,008:—
XI—XII.	Nainut luutnantti, aliluutnantti tai vänrikki	84:—	1,008:—
»	Naimaton s:n s:n	54:—	648:—
—	Muun alipäällystöön ja miehistöön kuuluvan naineen henkilön asunto	24:—	288:—
—	Sotilasmajoitus 10 miehelle	80:—	960:—
—	Joukon tai alaosaston kanslia- tai arkistohuone	20:—	240:—
—	Sotilaskeskushallitus- ja -hallintoviraston virka- huoneistoon kuuluva huone ..	37: 50	450:—
—	Juutalaisen synagogan tai muhamettilaisen rukoushuoneen huoneistoon kuuluva huone	30:—	360:—
—	Upseerinarvoisen sotilashenkilön huone tilapäisen komennuksen aikana	150:—	
—	Yhden hevosen tallitila	7:—	84:—

Kansakoulujen valtionavun korottaminen. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 tehnyt ¹⁾ Hänen Keisarilliselle Majesteetilleen anomuksen kaupungin kansakoulujen ylläpitämiseen myönnetyn vuotuisen valtionavun korottamisesta 26,000 markasta 40,000 markkaan. Vuonna 1884 maistraatti ilmoitti ²⁾, että asia korkeimmassa paikassa oli ratkaistu siten, että valtionavustusta kyseiseen tarkoitukseen oli lisätty 6,000 markkaa vuodessa.

Lisämääräraha raatihuoneen huoneistojen sisustamista varten. Raha-toimikamarin ilmoitettua kaupunginvaltuustolle, että kamari oli havainnut välttämättömäksi aikaisemmin päätettyjen toimenpiteiden lisäksi panettaa rahatoimikonttorin huoneiston uloskäytäviin rautaovet ja ikkunoihin rautaluukut, vahvistaa kassaholvin lattian ja sen naapuritontin vastaisen seinän rautatiekiskoilla sekä asfaltoida eteishuoneen lattian, ja että näiden töiden johdosta erinäisten raatihuoneen huoneistojen korjauksia varten myönnetty talousarvion määräraha oli ylitetty 1,200 markalla, valtuusto päätti ³⁾ hyväksyen kamarin toimenpiteet myöntää kyseiseen määrärahaan edellä mainitun suuruisen lisäyksen.

Sähköllä toimivien palomerkintokojen asettaminen. Palotoimikunnan esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ⁴⁾ 500 markan määrärahan sähköllä toimivien merkinantokojen asettamiseksi Helsingin vapaaehtoisen palokunnan pelastus- ja sammutusjaostojen päällikköjen, kivenhakkaaja K. V. Bergmanin ja tie- ja vesikulkulaitosten ylihallituksen sihteerin B. Sirénin asuntoihin.

Kuljetusvaunun hankkiminen poliisikamarille. Poliisikamarin esityksestä, jota maistraatti oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ⁵⁾ 800 markan määrärahan aikaisemmin sairaiden kuljetukseen käytetyn vaunun ostamista ja kuntoonpanettamista varten käytettäväksi kuljetettaessa toiseen poliisivartiokonttoriin tuotuja henkilöitä poliisikamariin kuulusteltaviksi.

Poliisikamarille myönnetty lisämääräraha. Poliisikamarin esityksestä,

¹⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 304. — ²⁾ Valt. pöytäk. 18 p. maalisk. 4 §. — ³⁾ S:n 16 p. heinäk. 5 §. — ⁴⁾ S:n 3 p. kesäk. 10 §. — ⁵⁾ S:n 25 p. marrask. 9 §.

jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ¹⁾ 560 markan lisäyksen poliisikamarin kuluvan vuoden tarverahamäärärahaan.

Eteläsataman valaistuksen lisääminen. Laivanpäällikköyhdistyksen tekemän anomuksen, että Eteläsataman laituriinhaaroille asetettaisiin kolme sähköhehkulamppua, kaupunginvaltuusto lähetti ²⁾ rahatoimikamariin. Tämän antamassaan lausunnossa esitettyä, että valtuusto sen sijaan uskoi kamarille tehtäväksi antaa sijoittaa kolme uutta kaasulyhtyä äskettäin mainitun sataman pohjoiselle laituriinhaaralle rakennettuun taravavaajaan, mutta muuten jättäisi yhdistyksen anomuksen huomioon ottamatta, valtuusto myöntyi ³⁾ täydellisesti kamarin esitykseen.

Uusien kaasulyhtyjen asettaminen. Tehdyistä anomuksesta kaupunginvaltuusto valtuutti ⁴⁾ rahatoimikamarin kaupungininsinöörin ehdotuksen mukaisesti toisaalta poistamaan kaksi tärpättilyhtyä, toisaalta asettamaan eri paikkoihin kaupunkiin yhteensä 13 uutta kaasulyhtyä.

Koleraepidemian uhan aiheuttamia toimenpiteitä. Koska etelä-Euroopassa kesän kuluessa oli esiintynyt koleraa, jonka voitiin pelätä leviävän Helsinkiin, terveydenhoitolautakunta esitti, että kaupunginvaltuusto ajanhukan välttämiseksi asettaisi valtuuskunnan, jolla olisi oikeus hyväksyä ne taudin vastustamista tarkoittavat toimenpiteet, joita lautakunta mahdollisesti tuli ehdottamaan, ja myöntäisi rahamäärän tämän valtuuskunnan harkinnan mukaan vähitellen käytettäväksi tähän tarkoitukseen. Myöhemmin lautakunta anoi, että jos tauti lähestyi maata, valtuuskunnan käytettäväksi heti myönnettävä summa määrättäisiin 10,000 markaksi, mutta huomautti sen ohessa, että jos kolera todella puhkesi kaupungissa, sen lisäksi voitiin tarvita arviolta 20,000 markkaa sen levenemisen ehkäisemistä tarkoitaviin toimenpiteisiin. Asiaa esiteltäessä valtuusto päätti ⁵⁾ asettaa seitsenhenkisen valtuuskunnan, jonka tuli tutkia ja ratkaista edellä mainitun suuntaisia toimenpiteitä koskevat terveydenhoitolautakunnan esitykset, myöntää 10,000 markkaa tämän valtuuskunnan käytettäväksi siinä tapauksessa, että kulkutauti lähestyi maata, ja lisäksi 20,000 markkaa sen varalta, että tauti puhkesi kaupungissa, sekä edelleen valtuuttaa valtuuskunnan ja terveydenhoitolautakunnan erittäin pakottavan tarpeen vaatiessa ylittämään nämä määrärahat. Valtuuskunnan jäseniksi valittiin samalla vtt Asp, Grönqvist ja Sandberg, lääketieteellisensiaatti K. V. Lindberg, lääketieteentohtori L. A. Krohn, insinööri C. A. M. H. Granfelt ja kaupunginkasööri J. A. Söderström.

Kun koleranvaara myöhemmin syksyllä katsottiin voitetuksi, valtuuskunta antoi kaupunginvaltuustolle kertomuksen toimenpiteistään ja esitti sen ohessa, että alulle pannun kaupungin kaikkien kaivojen veden tutkimuksen loppuun suorittamiseen myönnettäisiin 500 markan määräraha, joka olisi asetettava terveydenhoitolautakunnan käytettäväksi. Myöntyen tähän valtuusto päätti ⁶⁾ sen johdosta, että valtuuskunnan toiminta oli lopetettu, uskoa mainitulle lautakunnalle tehtäväksi vastedes tehdä esityksiä määrärahan myöntämisestä koleran vastustamiseksi, jos niitä katsottiin tarvittavan.

Lisämäärärahan myöntäminen kansakouluille. Kansakoulujohtokunnan esityksestä, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ⁷⁾ yhteensä 1,000 markkaa lisäystä kuluvan vuoden talousarvioon

¹⁾ Valt. pöytäk. 28 p. lokak. 14 §. — ²⁾ S:n 22 p. huhtik. 4 §. — ³⁾ S:n 27 p. kesäk. 16 §. — ⁴⁾ S:n 8 p. huhtik. 10 §. — ⁵⁾ S:n 16 p. heinäk. 1 §. — ⁶⁾ S:n 25 p. marrask. 1 §. — ⁷⁾ S:n 29 p. jouluk. 6 §.

kansakoulujen huonekaluja ja niiden pihamaiden kunnossapitoa varten merkittyihin määrärahoihin.

Lisämäärärahan myöntäminen tavarasuojain rakentamista varten. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ¹⁾ 3,541: 44 markan lisäyksen kuluvan vuoden talousarvion määrärahaan avonaisen tavarasuojan rakentamiseksi Eteläsataman pohjoiselle laiturinhaaralle.

Lisämäärärahan myöntäminen rakennusten kunnossapitoa varten. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ²⁾ 5,500 markan lisäyksen kaupungin omistamien talojen ja rakennusten kunnossapitoa varten talousarvioon merkittyyn määrärahaan.

Oven aukaiseminen tullikamarin huoneistoon. Tullikamarin esityksestä, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ³⁾ enintään 500 markan suuruisen määrärahan oven ynnä siihen liittyvän tuulikaapin rakentamiseksi Helenankadulta tullikamarille Pohj. Esplanaadikadun talosta n:o 3 vuokrattuun huoneistoon.

Pitkäsillan ajotien uudestikiveäminen. Vuoden 1885 talousarvion järjestelyssä kaupunginvaltuusto talousarviovaliokunnan mietinnössään ⁴⁾ tekemän esityksen mukaisesti päätti ⁵⁾ kehoittaa rahatoimikamaria laatimaan ehdotuksen Pitkäsillan ajotien päällystämistä kestävämmällä peiteaineella.

Lisämääräraha katujen, kanavain, rantalaiturien y. m. kunnossapitoa varten. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ⁶⁾ 7,400 markkaa lisäystä katujen, kanavain, rantalaiturien y. m. kunnossapitoa varten kuluvan vuoden talousarvioon merkittyyn määrärahaan.

Pumppujen hankkiminen kaupungin rantalaitureille. Rahatoimikamarin esityksen 6,810 markan suuruisen määrärahan myöntämisestä kuuden palolaitoksen tarpeisiin aiotun jäätymättömän pumpun hankkimiseksi määrättyihin paikkoihin kaupungin rantalaitureille kaupunginvaltuusto palautti ⁷⁾ kamariin kehoittaen sitä merkitsemään vuoden 1885 talousarvion arviolta mainitun suuruisen rahamäärän tähän tarkoitukseen. Talousarviovaliokunnan talousarviomietinnössään ⁴⁾ annettua sen suuntaisen lausunnon, että aluksi asetettaisiin ainoastaan kolme tällaista pumpua, valtuusto mainitun vuoden talousarviota järjestellessä päätti ⁵⁾ valiokunnan ehdotuksen mukaisesti myöntää näiden hankkimiseen ja paikoilleen asettamiseen 3,400 markan määrärahan.

Suolanmittaustynnyrien hankkiminen. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ⁸⁾ osoittaa enintään 850 markan rahamäärän kymmenen suolanmittaustynnyrin hankkimiseen tuulaakikamarille.

Jätteidenkaadon järjestäminen satamiin. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 antanut ⁹⁾ rahatoimikamarille tehtäväksi hankkia neljä proomua, joihin lanta ja muu lika kaadettaisiin kaupungista kuljetettavaksi ja jotka kiinnitettäisiin köysillä Katajanokan pohjoisrantaan ja Vladimirinkadun länsipäähän, sekä tässä tarkoituksessa suorittuttaa tarpeellisia töitä näissä paikoissa. Vuonna 1884 kamari ilmoitti, että proomut oli hankittu ja tarpeellisiin toimeenpiteisiin laiturien kuntoonpanemiseksi mainituissa paikoissa ryhdytty, mistä oli ollut kustannuksia yhteensä 24,920: 25 markkaa. Koska proomujen käyttö vuonna 1884 tuli maksamaan yhteensä n.

¹⁾ Valt. pöytäk. 26 p. helmik. 7 §. — ²⁾ S:n 28 p. lokak. 11 §. — ³⁾ S:n 26 p. helmik. 8 §. — ⁴⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 19. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 7 §. — ⁶⁾ S:n 7 p. lokak. 5 §. — ⁷⁾ S:n 23 p. syysk. 17 §. — ⁸⁾ S:n 8 p. huhtik. 11 §. — ⁹⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 277 ja seur.

10,000 markkaa, kun taas kaupunki samana aikana voi laskea saavansa niiden sisällyksen myynnistä tuloa vain n. 2,000 markkaa, kamari anoi kaupunginvaltuustolta, että 8,000 markan määräraha myönnettäisiin lannan poiskuljettamista varten. Samalla kun tähän anomukseen myönnytettiin ¹⁾, valtuusto kehoitti kamaria hankkimaan uusia tarjouksia proomujen tyhjentämisestä.

Ääniluetteloiden nimiluettelo. Tehdystä anomuksesta, jota maistraatti oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ²⁾ kamarikirjoittaja G. M. Stere-niukselle 150 markan palkkion viimeksi toimitettujen valtiopäivämies-vaalien äänestysluetteloiden aakosellisen nimiluettelon laatimisesta.

Avustuksen myöntäminen taideteollisuusyhdistyksen veistokoululle. Suomen taideteollisuusyhdistyksen johtokunnan anomuksen 5,000 markan suuruisen avustuksen myöntämisestä yhdistyksen veistokoulun ylläpitämi- seen vuonna 1885 kaupunginvaltuusto ensin lähetettyään ³⁾ sen talous- arviovaliokuntaan tämän talousarviomietinnössään ⁴⁾ esittämän puoltavan lausunnon mukaisesti hyväksyi ⁵⁾ mainitun vuoden talousarvion jär- jestelyssä.

Rahalahja vapaaehtoiselle palokunnalle. Puheenjohtaja af Schultén ehdotti kaupunginvaltuustolle antamassaan kirjallisessa esityksessä, että valtuusto osoittaakseen kaupungin kiitollisuuden niistä palveluksista, joita vapaaehtoinen palokunta kaksikymmenvuotisen olemassaolonsa aikana oli tehnyt Helsingin yhteiskunnalle, lahjoittaisi kunnan kaksikymmenvuotis- juhlassa sen avustusrahaan 3,000 markkaa. Sen jälkeen kun asia oli lähetetty ⁶⁾ valmisteluvaliokuntaan ja tämä oli ehdotusta puoltanut, valtuusto hyväksyi ⁷⁾ sen ja antoi samalla puheenjohtajalle tehtäväksi lahjan luovutustilaisuudessa lausua julki kaupungin kiitollisuuden kun- nalle.

Eläkkeet. Kaupunginviskaalin lesken S. E. Nygrénin esittämän, maistraatin puoltaman anomuksen eläkkeen myöntämisestä hänelle itselleen ja hänen kolmelle alaikäiselle tyttärelleen kaupunginvaltuusto lähetti ⁸⁾ valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Lindelöf, Sohlman ja Wegelius. Tämän valiokunnan mietinnössään esittämän ehdotuksen mukaisesti valtuusto myönsi ⁹⁾ hakijalle 2,500 markan suuruisen avustuksen, mistä 150 markkaa oli heti maksettava ja loput käytettävä elinkorkojen ostamiseen hänen tyt- tärilleen, kunnes he olivat täyttäneet 18 vuotta; rahatoimikamarin tuli ryhtyä tästä päätöksestä aiheutuviin toimenpiteisiin.

Maistraatinnotaarin lesken S. M. Meinanderin esittämän, niinikään maistraatin puoltaman anomuksen eläkkeen myöntämisestä hänelle itsel- leen ja hänen neljälle alaikäiselle pojalleen kaupunginvaltuusto sitä vastoin lähetettyään ¹⁰⁾ sen edellä mainittuun valiokuntaan tämän epäävän lausun- non mukaisesti hylkäsi ¹¹⁾.

Aktuaari A. Grönholmille, jonka anomusta, että hänelle virastaan ero- tessaan jäljellä olevaksi elinajakseen taattaisiin 2,000 markan suuruinen vuotuinen eläke, maistraatti niinikään oli puoltanut, myönnettiin ¹²⁾ 1,500 markan vuotuinen elinkautinen eläke.

Matka-avustus kansakoulunopettajakokoukseen osallistumista varten. Kan-

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. kesäk. 5 §. — ²⁾ S:n 23 p. syysk. 6 §. — ³⁾ S:n 25 p. marrask. 10 §. — ⁴⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 19. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 7 §. — ⁶⁾ S:n 3 p. kesäk. 4 §. — ⁷⁾ S:n s:n 15 §. — ⁸⁾ S:n 12 p. helmik. 6 §. — ⁹⁾ S:n 26 p. helmik. 11 §. — ¹⁰⁾ S:n 25 p. marrask. 5 §. — ¹¹⁾ S:n 9 p. jouluk. 14 §. — ¹²⁾ S:n 8 p. huhtik. 4 §.

sakoulujohtokunnan esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ¹⁾ 600 markan suuruisen määrärahan jaettavaksi johtokunnan harkinnan mukaan 100 markan suuruisina erinä matka-avustuksiksi kaupungin kansakoulujen kahdelle mies- ja neljälle naisopettajalle, jotka tulivat ottamaan osaa Sortavalassa kesäkuussa pidettävään yleiseen kansakoulunopettajakokoukseen.

Anna Sara Arosinin testamenttirahaston hoito. Maistraatti pyysi kaupunginvaltuustoa ryhtymään toimenpiteisiin sellaisen järjestelyn aikaansaamiseksi, että edesmenneen neiti A. S. Arosinin Helsingin kunnalle testamenttaaman rahaston hoito uskottaisiin rahatoimikamarin tehtäväksi; korseon rahaston pääomamäärä oli 64,143: 11 markkaa ja sen vuotuinen korko oli käytettävä avustuksiksi kaupungissa asuville 45 vuoden iän saavuttaneille, tositarpeessa oleville säätyläisluokkaan kuuluville naimattomille naisille. Lähetettyään ²⁾ asian rahatoimikamariin valtuusto sen siitä antaman lausunnon mukaisesti päätti ³⁾ valtuuttaa kamarin ottamaan mainitun rahaston hoitoonsa noudattaen neiti Arosinin jälkisäädöksen määräyksiä sekä rahaston vuotuisilla korkovaroilla suorittamaan ne maksut, jotka maistraatti testamentin määräysten mukaisesti kullakin kerralla määräsi.

Kenraaliluutnantti J. O. W. Furuhejelmän testamentti. Kenraalikuvernöörinkanslia lähetti ⁴⁾ maistraatin välityksellä kaupunginvaltuustolle jäljennöksen edesmenneen kenraaliluutnantti J. O. W. Furuhejelmän testamentista, jolla tämä oli määrännyt elinaikanaan omistamansa taulukoelman Helsingin kaupungille ja josta kaupunginvaltuusto vuonna 1883 oli saanut ilmoituksen ⁵⁾.

Kaupungin vuoden 1885 meno- ja tuloarvio. Maistraatti jätti kaupunginvaltuustolle rahatoimikamarin antamien tietojen nojalla laaditun Helsingin kaupungin meno- ja tuloarvion vuodelle 1885 ⁶⁾ siihen liittyvine asiakirjoineen. Valtuusto lähetti ⁷⁾ asian jo aikaisemmin asetettuun ⁸⁾ talousarviovaliokuntaan, johon kuuluivat vtt Tallqvist, Asp, Runeberg, Moring, Svensson, Grönqvist ja Schildt. Sen jälkeen antamassaan lausunnossa ⁶⁾ valiokunta ehdotti joitakin muutoksia tehtäväksi maistraatin ehdotukseen.

Kaupunginvaltuuston talousarvion käsittelyssä ⁹⁾ vahvistaman vuoden 1885 meno- ja tulosäännön loppusummat olivat seuraavat:

M e n o t.

I. Kaupungin velat	Smk	178,798: 18
II. Kaupungin virastot	»	165,272: 27
III. Kunnallishallinto	»	128,061: 68
IV. Katuvalaistus	»	69,331: 16
V. Palolaitos	»	55,898: 40
VI. Poliisi- ja vankeinhoito	»	146,900: —
VII. Terveysten- ja sairaanhoito	»	43,503: —
VIII. Vaivaishoito	»	116,700: —
IX. Opetustoimi	»	207,580: —
X. Kaupungin yleiset rasitukset	»	353,970: 24

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. kesäk. 9 §. — ²⁾ S:n 18 p. maalisk. 5 §. — ³⁾ S:n 22 p. huhtik. 5 §. — ⁴⁾ S:n 29 p. tammik. 10 §. — ⁵⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 312. — ⁶⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 17. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 9 p. jouluk. 1 §. — ⁸⁾ S:n 25 p. marrask. 15 §. — ⁹⁾ S:n 29 p. jouluk. 7 §.

XI. Vesijohto	Smk	71,345: —
XII. Yleiset työt	»	695,650: —
XIII. Sekalaista	»	97,025: —
	Yhteensä Smk	2,330,034: 93

Tulot.

Arvioitu säästö vuodesta 1884	Smk	180,000: —
I. Korot	»	37,062: —
II. Tontinlunastusmaksut	»	12,000: —
III. Kaupungin kiinteä omaisuus.....	»	149,905: —
IV. Tonttiverot	»	1,900: —
V. Tuloa tuottavat oikeudet	»	356,609: —
VI. Sekalaista	»	376,661: 20
VII. Valtionavustukset	»	140,337: 96
VIII. Vesijohto	»	120,000: —
IX. Lainaksi otetut varat	»	306,323: 22
Taksoitus	»	649,236: 55
	Yhteensä Smk	2,330,034: 93

Vuoden 1884 talousarvioon verrattuna oli vahvistetussa vuoden 1885 talousarviossa havaittavissa erinäisiä muutoksia, joista tärkeimpiä seuraavassa kosketellaan.

Menosääntö. Ensimmäiseen pääluokkaan, Kaupungin velat, merkityt määrärahat vähenivät vuoden 1884 vastaavaan pääluokkaan verraten 1: 45 markkaa. — Toisessa pääluokassa, Kaupungin virastot, kokonaisvähenys oli 4,300 markkaa ja aiheutui siitä, että yhden maistraatin kunnallisraatimiehen palkka, 3,200 markkaa, poistettiin ¹⁾ samoin kuin siitä, että raastuvanoikeuden ja maistraatin jäsenten korvausta menetetyistä perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenteista vähennettiin 5,000 markkaa sekä raastuvanoikeuden rikosasiainnotaarien korvausten määrärahaa 300 markkaa. Sitä vastoin merkittiin uutena eränä ²⁾ kunnallisormestarin pöytärahat, 3,000 markkaa, ja korotettiin eläkemäärärahaa 1,200 markkaa. — Kolmas pääluokka, Kunnallishallinto, osoitti vähennyistä 2,039 markkaa. Tästä poistettiin kokonaan rahatoimikonttorin painatusmääräraha, 600 markkaa, sekä määrärahat satamakonttorin nuoremman vahtimestarin henkilökohtaista palkanlisäystä varten, 200 markkaa, rakennuskonttorin piirustusapulaista varten, 2,000 markkaa, mainitun konttorin huoneiston vuokraa varten, 1,400 markkaa, ja määräraha mainitun konttorin osuutta varten putkimestarin palkkiosta, 600 markkaa, mikä määräraha siirrettiin pääluokkaan XI, Vesijohto; sen lisäksi alennettiin tuulaakikonttorin tarverahojen määrärahaa 100 markkaa. Sen sijaan lisättiin rahatoimikonttorin nuoremman kaupunginkirjanpitäjän palkkaa ²⁾ 500 markkaa, satamakaapteenin ja satamakonttorin kirjanpitäjän arvioituja kantoprosentteja yhteensä 636 markkaa sekä tullikamarin huoneiston vuokramäärärahaa 125 markkaa, satamain ja rantalaiturien puhdistusmäärärahaa 300 markkaa ja rakennuskonttorin tarverahaa samoin 300 markkaa, minkä ohessa kaupungininsinöörille merkittiin palkankorotus viiden vuoden palveluksesta, 1,000 markkaa. — Neljännen pääluokan, Katuvalaistus, kokonaisuus väheni 15,403: 59 markkaa. Suurin osa tästä vähennyksestä,

¹⁾ Ks. s. 40. — ²⁾ Ks. s. 27.

10,689 markkaa, tuli täpätti- ja petroolivalaistuksen osalle, jonka suhteen rahatoimikamari oli tehnyt uudet sopimukset ylitirehtööri J. H. A. af Forselleksen ja taloudenhoitaja J. E. Forsblomin kanssa. Sitä paitsi poistettiin kokonaan aikaisemmin merkitty maksu Kaasuvalaistusosakeyhtiölle, 7,000 markkaa, määräraha mainitulle yhtiölle putkijohdosta taattua voittoa varten, 471: 11 markkaa, sekä kaasuntarkastajan työhuoneen muutto- ja sisustuskustannusten määräraha, 400 markkaa. Sen sijaan tuli lisäksi 500 markan suuruinen määräraha mainitun huoneen vuokraa varten sekä lisättiin kaasuvalaistuksen määrärahaa 2,356: 52 markkaa ja Nikolainkirkon tornikellon valaistusmäärärahaa 300 markkaa. — Viidennen pääluokan, Palolaitos, kokonaissumma väheni 2,914: 40 markkaa. Tässä supistettiin lämmitys- ja valaistusmäärärahoja 543 markkaa, palotallin määrärahoja 1,591: 40 markkaa, uusien työkalujen y.m. ostomäärärahaa 1,120 markkaa ja kirjaston määrärahaa 100 markkaa, kun taas ruiskumestarin palkkausmäärärahaa lisättiin 280 markkaa ja vanhempien konstaapelien palkkausmäärärahaa 160 markkaa. — Kuudennesta pääluokasta, jossa kokonaisvähennys oli 80 markkaa, poistettiin 1,000 markan määräraha lisähuoneiston vuokraamiseksi poliisikamarille, mutta lisättiin uusi 360 markan suuruinen määräraha vuokra-avustuksiksi viertoteiden varsilla oleville vartiokonttoreille ja korotettiin etsivän poliisin tarverahamäärärahaa 560 markkaa. — Seitsemännessä pääluokassa, Terveysten- ja sairaanhoito, oli havaittavissa yhteensä 305 markan lisäys sen johdosta, että terveystoimikunnan tarkastusmiesten palkkausmäärärahoja oli korotettu 1,000 markkaa, jota vastoin m.m. elintarpeiden tarkastusaseman määrärahaa vähennettiin 680 markkaa. — Kahdeksannen pääluokan, Vaivaishoito, määrärahaan summa väheni 300 markkaa. Tässä alennettiin vaivaistalon ulkopuolella annettua sairaanhoidon määrärahaa 500 markkaa, määrärahaa mielisairaiden henkilöiden hoitoa varten Lapinlahden sairaalassa ja Seilin sairashuoneessa samoin 500 markkaa sekä vaivaistalon korjaustöiden määrärahaa 1,800 markkaa. Sitä vastoin korotettiin vaivaishoitohallituksen huoneiston vuokramäärärahaa 200 markkaa, köyhäin avustusmäärärahaa 2,000 markkaa ja halkomäärärahaa 300 markkaa. — Yhdeksännessä pääluokassa, Opetustoimi, lisäys oli 19,120 markkaa kohdistuen suurimmalta osalta kansakouluihin. Tähän tulivat uudet määrarahat vesijohdon laajentamiseksi ja kaasun johtamiseksi pariin kansakoulutaloon, yhteensä 1,600 markkaa, tyttöjen jatkokoulun ylläpitämiseen, 600 markkaa, ja yhden opettajattaren eläkettä varten¹⁾, 800 markkaa. Seuraavia määrärahoja korotettiin, nimittäin: vakinaisten opettajain palkkausmäärärahaa 232: 23 markkaa, avustavien apulaisopettajien ja -opettajattarien, laulunopettajain ja -opettajattarien, tuntiopettajattarien ja sijaisten palkkioitten määrärahaa yhteensä 10,782: 41 markkaa, johtokunnan sihteerin palkkausmäärärahaa 200 markkaa, kouluhuoneistojen vuokramäärärahaa 2,083: 32 markkaa, opetusvälinemäärärahaa 200 markkaa, koulukaluston osto- ja korjausmäärärahaa 500 markkaa, valaistusmäärärahaa 100 markkaa, varattomien oppilaiden vaatetusmäärärahaa 300 markkaa ja määrärahaa siivousta, lattiainpesua y.m. varten 500 markkaa. Sitä vastoin alennettiin m.m. vakinaisten opettajattarien palkkausmäärärahaa 118: 42 markkaa. Kansakoulujen menosäännön lisäys nousi yhteensä 17,740 markkaan. Luvussa Kansankirjasto ja lukusali lisättiin lainausapulaisten määrärahaa 180 markkaa,

¹⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 312.

kirjallisuuden osto- ja sidontamäärärahaa 1,000 markkaa sekä sekalaisten kustannusten määrärahaa 200 markkaa kokonaislisäyksen siten ollessa 1,380 markkaa. — Kymmenennessä pääluokassa, Kaupungin yleiset rasitukset, kokonaismäärä lisäytyi 5,379: 80 markkaa, mikä johtui siitä, että majoituskustannusten määräraha kohosi 6,119: 80 markkaa ja eräs toinen määräraha pienessä määrässä, jota vastoin majoituslautakunnan huoneiston vuokramäärärahaa alennettiin 800 markkaa. — Yhdennessätoista pääluokassa, Vesijohto, lisäys oli 8,545 markkaa. Uusia olivat tässä kohden vesilinnan katon uudestirakennusmääräraha, 6,200 markkaa, vesilinnan luona olevan vahtituvan korjausmääräraha, 550 markkaa, määräraha sähköllä toimivaa vedenkorkeusmittaria varten, 200 markkaa, puhelinmaksua varten, 250 markkaa, sekä vesimittarien korjauksia ja tarkistamista varten, 600 markkaa. Sen ohessa korotettiin putkimestarin palkkiomäärärahaa 900 markkaa (osittain siirto kolmannen pääluokan menosäännöstä) sekä putkijohdon laajentamista varten merkittyjä määrärahoja yhteensä 1,130 markkaa samoin kuin sekalaisia pienempiä töitä varten merkittyjä määrärahoja (aikaisemmin merkityt otsakkeen Laajennuksia kohdalle) 3,015 markkaa. Sen sijaan poistettiin 2,700 markan määräraha erään paineputken uudestilaskemista varten, jota paitsi suodatinlaitoksen esimiehen apulaisia varten merkittyä määrärahaa supistettiin 300 markkaa, putkijohdon ylimääräisten putkijohtotyömiesten määrärahaa 800 markkaa ja Vanhankaupungin rakennusten y.m. kunnossapitomäärärahaa 500 markkaa. — Kahdennentoista pääluokan, Yleiset työt, kokonaismäärä lisäytyi 364,390 markkaa, mistä 94,680 markkaa tuli ylläpito- ja 269,710 markkaa uudisrakennusmäärärahain osalle. Melkein kaikkia kunnossapitomäärärahoja korotettiin: kaupungin omistamien talojen, rakennusten ja tilain 14,400 markkaa, katujen, johtoputkien, laskuojien ja rantalaiturien 41,940 markkaa, palolaitoksen käytettävien kaivojen ja vedennostolaitosten 3,400 markkaa, viertoteiden 200 markkaa, kaupungin istutusta ja puutaimiston 4,040 markkaa ja satamain 23,100 markkaa, minkä ohessa kolme aikaisemmin erikseen merkittyä määräraharyhmää kaupungin yleisten teiden ja kaatopaikkain, makkien ja vedenheittolaitosten sekä kaupungin julkisten paikkain ja katuosuuksien puhtaanapitoa varten yhdistettiin kahteen otsakkeeseen, Kaupungin yleiset tiet ja Puhtaanapitotoimi, jolloin niiden kohdalle merkityt määrarahat lisäntyivät yhteensä 7,600 markkaa. Uudisrakennusmäärärahoista supistettiin uusien viemäriputkien laskemiseen tarkoitettua määrärahaa yhteensä 23,140 markkaa. Sitä vastoin kohosi katujen tasotusmääräraha yhteensä 33,350 markkaa ja uudisrakennusyritysten määräraha yhteensä 259,500 markkaa. Viimeksi mainitun lisäyksen aiheutti yksinomaan uusi 281,000 markan suuruinen määräraha Malminkadun kansakoulutaltoa varten ¹⁾. Uusia olivat sitä paitsi 1,100 markan määräraha tallin ja joutsentalon rakentamiseksi Kaisaniemen puistoon, 10,000 markkaa saunan rakentamiseksi työ- ja vaivaistaloon sekä 12,000 markan määräraha tavarasuojan rakentamiseksi Eteläsataman pohjoiselle laiturinhaaralle ²⁾. Sen sijaan jäivät pois edellisen vuoden menosääntöön merkitty määräraha tavarasuojan rakentamiseksi mainitun sataman eteläisen venesataman eteläpäähän, n.s. vanhan pakkahuoneen korjaustöiden määräraha sekä määräraha raathuoneen uudestirakentamista ja sen sisustuksen osittaista muuttamista varten, yhteensä 44,600 markkaa. — Kolmannessatoista

¹⁾ Ks. s. 18 ja seur. — ²⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 286.

pääloukassa, Sekalaista, oli lopuksi havaittavissa vähennystä yhteensä 1,900 markkaa. Tässä kohden supistettiin palovakuutusmaksujen määrärahaa 500 markkaa, vaaliluettelon nimiluettelo varten merkittyä määrärahaa 400 markkaa ja verovarojen y.m. lyhennysmäärärahaa 5,000 markkaa, kun taas uusina määrärahoina merkittiin 1,000 markkaa verotusluetteloiden painattamista ¹⁾ y.m. varten sekä 3,000 markkaa kaluston hankkimiseksi raatihuoneeseen.

Tulosääntö. Ensimmäiseksi tähän talousarvion osaan merkittiin taaskin, vaikka ilman järjestysnumeroa, arvioitu säästö edellisestä vuodesta, joka oli jätetty pois vuoden 1883 tulosäännöstä. Tämä erä merkittiin 180,000 markaksi. — Ensimmäisessä osastossa, Korot, vähennys oli 14,907: 15 markkaa. Tästä kohden jäivät kokonaan pois vuoden 1882 uudisrakennus- ja järjestelylainan liikkeeseen laskematta jääneiden obligatioiden korkojen erä, 29,250 markkaa, ja osakkeiden osinkojen erä, 6,000 markkaa, ja alennettiin viertotieobligatioiden korkojen erää 400 markkaa ja vuokratonttien lunastusmaksujen korkoerää 2,000 markkaa, jota vastoin pankkitalletusten ja juoksevan tilin korkoerä kohosi 16,000 markkaa ja lahjoitusrahastojen korkoerä 6,742: 85 markkaa. — Kolmannessa osastossa, Kaupungin kiinteä omaisuus, oli havaittavissa lisäystä 7,620 markkaa. Tässä korotettiin m.m. lahjoitettujen tilain maaverojen ja vuokrain erää 1,800 markkaa, kaupungin- asemakaavan alueella olevien rakennusten y.m. vuokria 10,000 markkaa, viertotievuokria 470 markkaa, kansankirjastotalossa olevien huoneistojen vuokratulojen erää 500 markkaa sekä tilapäisten vuokratulojen erää 1,000 markkaa. Sitä vastoin alennettiin kaupungin asemakaavan ulkopuolella olevien maatilain y.m. vuokraerää 6,000 markkaa ja kaupungin omistamain kiinteistöjen vuokria 200 markkaa. — Neljännessä osastossa, Tonttiverot, alennettiin sen ainoata erää 100 markkaa. — Viidennessä osastossa, Tuloa tuottavat oikeudet, kokonaismäärä aleni 12,668 markkaa. Tähän tuli lisäksi uusi erä, vuokratulot Vanhankaupungin myllystä, 3,000 markkaa, ja korotettiin tuulaakieriä yhteensä 3,000 markkaa, mittaussmaksujen erää 1,000 markkaa, satamamaksujen erää 10,000 markkaa, siltamaksujen erää 500 markkaa ja vaakamaksujen erää 100 markkaa, jota vastoin aikaisemmin merkitty kaupustelumaksujen erä, 500 markkaa, jäi pois ja m.m. liikennemaksujen erää vähennettiin 3,000 markkaa ja huutokauppaprovisioiden erää 100 markkaa sekä sakkoeria yhteensä 1,300 markkaa. — Kuudennessa osastossa, Sekalaista, lisäys oli 9,519: 80 markkaa, johtuen kokonaan siitä, että Venäjän valtakunnanrahaston korvaus sotilasmajoituksesta kohosi 19,319: 80 markkaa. Sitä paitsi korotettiin henkilökohtaisen vaivaismaksun erää 3,000 markkaa, tuloerää vaivashoitolaisten töistä 100 markkaa, köyhäin ylläpidosta kertyvien korvausten erää 300 markkaa ja kansakoulunoppilaiden maksujen erää 800 markkaa. Sen sijaan alennettiin kansakoulunoppilaiden käsitöistä kertyvien tulojen erää 400 markkaa ja saatavia verotuksella kootuista majoitusmaksuista ja majoitustuulakista, joilla oli tarkoitus suorittaa se osa majoituskustannuksista, jota Venäjän valtakunnanrahasto ei korvannut, 13,600 markkaa. — Seitsemännen osaston, Valtionavustukset, kokonaismäärä lisääntyi 5,947: 43 markkaa; kansakoulujen valtionapuja korotettiin ²⁾ tässä kohden 6,000 markkaa. — Kahdeksannessa osastossa, Vesijohto, korotettiin sen ainoata erää, Vedenmyynnistä, 20,000 markkaa. Uuteen yhdeksänteen osastoon, jonka otsak-

¹⁾ Ks. s. 25. — ²⁾ Ks. s. 30.

keena oli Lainaksi otetut varat, merkittiin tuloeriä yhteensä 306,323: 22 markkaa. Tähän sisältyivät vuonna 1881 päätetyn uudisrakennus- ja järjestelylainan vuonna 1885 käytettävät määrät, nimittäin 50,000 markkaa Rautatientorin kiveämiseen ¹⁾ ja 196,323: 22 markkaa Malminkadun kansakoulutaloa ²⁾ varten sekä sen lisäksi viimeksi mainittuun tarkoitukseen käytettävänä oleva valtion laina ³⁾, 60,000 markkaa. Tässä osastossa esitettiin sen lisäksi ensiksi mainitun lainan tilaa valaiseva selonteko, josta m.m. ilmeni, että lainamäärästä vielä oli jäljellä 213,000 markkaa; tästä oli 180,000 markkaa varattava reaalkoulun uutta taloa ⁴⁾ varten, ja 33,000 markkaa vanhan muonamakasiinin sisustamiseen ⁵⁾. Sitä vastoin poistui vuoden 1884 talousarvioon osastojen ulkopuolelle merkitty 40,000 markan suuruinen rahamäärä putkijohtoverkoston laajentamista varten. — Verotuksella koottava määrä vahvistettiin viimein 649,236: 55 markaksi eli 116,269: 94 markkaa pienemmäksi kuin vuoden 1884 tulosäännössä.

Talousarviovaliokunnan ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto samalla päätti, että kaupungille tuleva osuus vuoden 1883 paloviinaverosta, 7,127: 96 markkaa, oli etupäässä käytettävä kansankirjaston ja lukusalin menojen suorittamiseen.

Talousarvion järjestelyn yhteydessä kaupunginvaltuusto niinikään talousarviovaliokunnan ehdotuksesta päätti, että vahvistettu vuoden 1885 talousarvio oli julkaistava painosta.

Eräästä kaupunginvaltuuston talousarvion järjestelyn yhteydessä raha-toimikamarille antamasta tehtävästä tehdään selvää ⁶⁾ toisaalla tässä kertomuksessa.

C. Muut asiat.

Kauppaneuvos H. Borgströmin rintakuvahanke. Puheenjohtaja af Schultén ilmoitti ⁷⁾ kaupunginvaltuustolle, että muutamilla kunnan jäsenillä oli aikomuksena osoittaa yleisölle kehoitus merkitsemään avustuksia kauppaneuvos H. Borgström-vainajan suurikokoisen rintakuvan pystyttämiseksi Töölön puistoon.

Muistoseppeleen laskeminen Elias Lönnrotin hautajaisissa. Puheenjohtaja af Schulténin ehdotuksesta kaupunginvaltuusto päätti ⁸⁾, että kanslianeuvos Elias Lönnrotin hautajaisissa laskettaisiin hänen haudalleen muistoseppele Helsingin kaupungin puolesta. Lähetystöön, jonka tuli laskea seppele, valittiin ytt af Schultén ja Borgström sekä heidän varamiehekseen vt Runeberg.

Maistraatin toimituskirjain suomentaminen. Erinäisten joulukuun 29 p:nä 1883 suomen- ja ruotsinkielten käyttämisestä tuomioistuimissa ja virastoissa annetun asetuksen säännösten johdosta maistraatti anoi kaupunginvaltuustolta, että kielenkääntäjä, joka 400 markan vuosipalkkiosta huolehti raastuvanoikeuden ja maistraatin tiedoksiantojen suomentamisesta, saisi toistaiseksi tai kunnes oli saatu kokemusta siitä, miten suuressa määrin asiakirjain suomennoksia tultiin vaatimaan, sovitusta, arkilta määrättä-

¹⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 174 ja 224. — ²⁾ Ks. s. 18 ja seur. — ³⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 112. — ⁴⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 174 ja tätä kert. s. 17. — ⁵⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 174. — ⁶⁾ Ks. s. 32. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 23 p. syysk. 19 §. — ⁸⁾ S:n 26 p. maalisk. 1 §.